

ДВЕРИ

Вишеградска 6-1/11,

11 000 Београд

kontakt@dverisrpske.com

Поштовани Дверјани,

Нове аутономне покрајине могу се оснивати, а већ основане укидати или спајати по поступку предвиђеном за промену Устава. Предлог за оснивање нових или укидање, односно спајање постојећих аутономних покрајина утврђују грађани на референдуму, у складу са законом.

3. пасус Члана 182 Устава Републике Србије

О непоштовању Устава и последицама

Ваше покретање расправе о постојању аутономне покрајине Војводине сматрам потпуно оправданим и то као почетак расправе о постојању аутономних покрајина у Србији и као позив људима у Банату, Бачкој и Срему на референдумско изјашњавање које им никада није било омогућено. То њихово уставно право је стално ускраћивано.

Указујем на распрострањено и дубоко уврежено, а суштински и формално нетачно (до лажи изопачено), позивање на Устав СФР Југославије из 1974. године тврдњом да су југословенски народи имали право на самоопредељење до отцепљења и да су једино републике имале право на отцепљење. Та тврђења оповргава сам Устав. Почетак прве његове реченице гласи:

„Народи Југославије, полазећи од права сваког народа на самоопредељење, укључујући и право на отцепљење,“ ...

(УСТАВ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ, УВОДНИ ДЕО, ОСНОВНА НАЧЕЛА, 1)

Једино су југословенски народи имали уставно право на самоопредељење и право на отцепљење. По том Уставу СФРЈ, републике та права нису имале. Оне су добиле само делимичан статус државности у оквиру Југославије. Анологно државностима држава у САД. Од Алабаме до Уајоминга. Непоштовање Устава је довело до катастрофе и трагедије на тлу СФРЈ. Сваки југословенски народ има право да слободно одлучи да ли ће живети у својој самосталној и независној држави, или у заједници с другим југословенским народом, или народима, у сједињеној самосталној и независној заједничкој држави. То право људи и народа је у основи Уједињених Нација (2. Став Преамбуле и Глава 1: Члан 1-тачка 2, Повеље УН). Србски народ има законито и уставно право да се сједини у сопственој држави. С обзиром на то, на бројчаност, на величину територије, на економску оправданост, на неопходност за одбранбену спремност, на потребу за поузданом самосталном и независном државом, следи да сједињена србска држава треба да буде хомогена. Сви њени држављани треба да буду равноправни пред Уставом и законом.

Аутономне покрајине у Републици Србији

Ви, Дверјани, кажете да нас историја учи да повећавање аутономних права у Војводини исказује тежњу њихових протагониста да потпуно издвоје Банат, Бачку и Срем под видом Војводине од осталог дела Србије. То тврђење, које сте покрепили примерима, је тачно.

Овде се излаже пример који показује да је то у иностранству планирано још пре распада СФРЈ. Следи оригинал таблице из Уебстерове Нове Светске Енциклопедије, страна 1222, издање 1992. (Webster's New World Encyclopedia, page 1222, edition 1992):

Yugoslavia: constituent republics

<i>Republic</i>	<i>Capital</i>	<i>Area sq km</i>
Bosnia and Herzegovina	Sarajevo	51,100
Croatia *	Zagreb	56,500
Macedonia	Skopje	25,700
Montenegro	Titograd	13,800
Serbia	Belgrade	88,400
Kosovo	Pristina	10,900
Voјvodina	Novi Sad	21,500
Slovenia *	Ljubljana	<u>20,300</u>
* proclaimed independence 1991		255,800

Неистинито приказивање Косова (чак не ни Косова и Метохије) и Војводине као конститутивних република СФРЈ у овој енциклопедији и касније противуствано признавање шиптарско – НАТОовски - ЕУЛЕКСовски окупираног Косова и Метохије као засебне државе Косова јасно доказују настојања да се и Банат, Бачка и Срем под видом Војводине издвоје из Републике Србије, у почетку у засебну државу. Њу би потом друга држава или апсорбовала, или би је околне државе растуриле и упиле у себе, као што сада настоји Албанија да постигне с Косовом и Метохијом.

Аутономност, аутономаштво, АП Војводина и Устав

Људи који захтевају да Војводина буде аутономна покрајина тврде да је *Војводина регија* (уместо да кажу: *област, подручје*) у којој се *традиционално негују вишекултуралност, вишеконфесионалност и други европски принципи* (уместо да кажу: *начела*) и *вредности*. Они сматрају да та права немају или не могу да остваре директно у оквиру Р. Србије што је супротно истини да Устав Р. Србије (Чланови 1 – 3, 13, 14, 18, 19, 21, 23, 25, 27, 43, 48, 49, 75 – 81 Устава Р. Србије) њима обезбеђује сва та права директно у Р. Србији, да их они већ уживају, и да овим својим захтевом још оштрије спречавају становнике Баната, Бачке и Срема да та права остварују директно у оквиру Р. Србије, већ им намећу једну ауторитативну централистичку власт под плаштом заштите и борбе за њихова права, дајући првенство сепаратизму кроз продубљавање отцепљености над јединством кроз општу солидарност. Они занемарују чињеницу да су се Банат, Бачка и Срем сједињавали да би се покороном Србском народу обезбедила људска права и слобода, и да би се ујединио у слободи са Србским народом јужно од Саве и Дунава у слободну, независну, за све равноправну, своју државу. Не дозвољавају Банату, Бачкој и Срему да слободно развијају своје сопствене аутономности у оквиру Републике Србије, већ их затварају у ауторитативну централистичку област АП Војводине под неистинитом тврдњом да се тиме

доприноси развоју аутономности, јер би допринос развоју аутономности било прихватање аутономности Баната, Бачке и Срема директно у оквиру Р. Србије. Они утврђују формално правну територијалну припадност АП Војводине Р. Србији, при чему не указују ни да она има ишта суштински заједничког са осталим делом Р. Србије чиме се не поштује Члан 1 Устава Р. Србије. Не дозвољавају да Банат, Бачка и Срем имају своје административне центре директно у оквиру Р. Србије, већ им се Нови Сад намеће као *главни, административни центар* који преузима улогу главног града Р. Србије супротно члану 9 Устава Р. Србије.

Они се залажу за потпуну самосталност А П Војводине у закључивању међународних уговора, што је у супротности с Чланом 99 Устава Р. Србије.

Они сматрају да територију Војводине могу да промене становници АП Војводине покрајинским референдумом, чиме могу да промене границе Р. Србије без уставне одлуке Народне скупштине Р. Србије, што је у супротности са Уставом Р. Србије (Чланови 2, 8, 99 и 203 Устава Р. Србије).

Они сасвим занемарују потребу поштовања Србског језика и (србског) ћириличног писма као, не само службеног језика и писма Р. Србије, већ и као заједничког језика и писма за све држављане Р. Србије те и за становнике Баната, Бачке и Срема, чиме крше Члан 10 Устава Р. Србије.

Они испољавају нечувено ниподаштавње родољубивог жртвовања србских младића из свих крајева Србије за ослобађање Баната, Бачке и Срема од Хитлерових и НДХових нацистичких и фашистичких окупатора. Они настоје да остваре перфидно одвајање Србског народа у Банату, Бачкој и Срему од Србског народа у осталом делу Србије. Они одбацују солидарно заједништво свих становника Р. Србије засновано на равноправности и слободи.

Закључак

Све што се догађа са Србијом и Србским народом од 1918. године до данас, његова историјска стремљења и људска права, као и његов благородан и пријатељски однос према осталим јужнословенским народима и националним мањинама у Р. Србији, према њиховим обичајима и националним вредностима наводе, ради заједничког добра и трајног напретка, да се закључи да је захтев за одржавањем (чак и продубљивањем) аутономности Војводине (као и Косова и Метохије) неоправдан и да поништава историјске резултате борбе Србског народа и њему придружених националних мањина да живе у добру, слободи, међусобном поштовању и разумевању.

Ради добре будућност садашњих и будућих генерација, и Р. Србија, и сједињена држава Србског народа коју он слободно створи у будућности, треба да буде хомогена, равноправна за све њене држављане и за све њене области, да буде слободна, независна и самостална, економски јака.

Београд, 29. септембар, 2012. г.

Др Љубомир Т. Грујић

од оца Тихомира, деде Обрада, прадеде Саве, ... , рођених у Банату, чија су два брата била на Сремском фронту, а један од њих био рањен и сав затрпан песком осим једне шаке чији су се прсти једва померали молећи за помоћ.....,

Џона Кенедија 31/15, 11070 Београд

lyubomir_t_gruyitch@yahoo.com